

Paraatléti stále nevedia, či sa budú konať ME

14.4.2026 - Autor: Roman Végh | Slovenský paralympijský výbor

Slovenská paraatletika zostala v Paríži po dlhšom čase bez cenného kovu. Po dvoch bronzoch Mariána Kuřeju z Ria 2016 a Tokia 2020 prišlo na Stade Saint Denis veľké sklamanie. Teraz však už športovci hľadajú smerom k Los Angeles, kde sa o dva roky uskutoční ďalšia paralympiáda.

„Paríž nám nevyšiel podľa predstáv, mali sme podstatne vyššie ambície. Teraz sme zatlačili na prípravu športovcov, kde si myslím je najslabšie miesto našej paraatletiky. Neodbornosť niektorých trénerov a následné zdravotné problémy športovcov sa podpísali pod výkonnosť posledných rokov. Obsadzovanie zahraničných mítingov je zasa viazane na financie, takže v prípade ich dostatočného objemu by sa naši pretekári mohli zúčastňovať aj na väčších, kvalitnejších a vzdialenejších pretekoch“, začal svoj vstup ohľadom roku 2026 manažér slovenskej paraatletiky Radek Šatka.

V tomto roku sa však reprezentácia zameria najmä na podujatia v susednom Česku, kde sa každoročne koná päť – šesť kvalitných mítingov so zahraničnou účasťou. „Naši pretekári sa ich pravidelne zúčastňujú a pochvalujú si ich vysokú úroveň. Tento rok je tam naplánovaná Praha, Teplice, Ostrava – Vítkovice, Nové Město nad Metují a Olomouc. Traja naši paraatléti sa chystajú aj do švajčiarskeho Nottwil na podujatie Grand Prix, ktoré sa bude konať v máji. Žiaľ, z tohto seriálu pretekov sú okrem dvoch všetky mimo Európy, čo je náročné na financie, prepravu, aj časový posun“, konštatuje Radek Šatka.

V tomto roku sa mali konať majstrovstvá Európy, ale či sa vôbec uskutočnia, je stále otázne. Definitíva má padnúť začiatkom mája, ale podľa jeho slov všetko nasvedčuje tomu, že sa konať nebudú. Rovnako v oblakoch je zatiaľ aj jediný slovenský míting Handi Open, ktorý v minulých rokoch hostila Banská Bystrica.

Do reprezentácie sú aktuálne zaradení Marián Kuřeja (hod kuželkou, skupina F51), Ladislav Čuchran (hod oštepom a vrh guľou, F54), Dušan Laczkó (hod diskom a vrh guľou, F56) a Lea Majerníková (hod kuželkou a vrh guľou, F32). V skupine B je zatiaľ iba Pavol Gálik (hod kuželkou, F51), ale čoskoro by k nemu mal pribudnúť aj mladý Richard Holenda (skok do diaľky, šprinty na 100 a 200 m, T12). Práve on spolu s Majerníkovou sú tou čerstvou infúziou našej paraatletiky a mohli by v budúcnosti nadviazať na slovenské úspechy. Potvrdzuje to aj Radek Šatka: „Sú to mladí pretekári, odhodlaní dosahovať najvyššie méty a pripravujú sa pod odborným a profesionálnym trénerským dohľadom. Lea si už vyskúšala aj účasť na vlaňajších MS v New Delhi, Richarda premiéra ešte len čaká. Ale ako ho poznám, čoskoro bude patriť k európskym medailistom. Máme tam ešte začínajúcich športovcov, tak uvidíme, vyskočiť môže aj niekto z nich“.

A kde toto odvetvie najviac tlačí Achillova päta? „Ako som už naznačil, paraatletika potrebuje zabráť v odbornosti. Chceme dosiahnuť, aby sa športovcom venovali len ozajstní odborníci a nie tréneri s víkendovým kurzom. Financovať by sa mal iba tréner, ktorý svojmu povolaniu skutočne rozumie. Máme za to, že pokiaľ budú financie na podporu materiálne – technického zabezpečenia, regeneráciu a posilnenie zdravia športovcov, kvalitné doplnky výživy a odborne vedený vrcholový tréning, výsledky sa dostavia“, dodáva manažér slovenskej paraatletiky.

<https://paralympic.sk/novinky/sportove-novinky/paraatletika/paraatleti-stale-nevedia-ci-sa-budu-kona-t-me>